

Misjon, menighet og og ny økumenikk

Ordet økumenikk er kanskje litt forvirrende, for det meste av økumenikken i dette nummer av tidsskriftet dreier seg om relasjoner innen norsk, luthersk kirke og misjon. Det gjelder i første omgang den utviklingen som har skjedd i forholdet mellom misjonsselskapene og den norske kirke i tilknytning til «Menighet og misjon». Etter flere års forberedelser fastslo Kirkemøtet 1993 at ytre misjon er et ansvarsområde for kirkens offisielle organer sentralt, lokalt og regionalt, og ga dermed grønt lys for en videreføring og slutføring av den prosessen som har foregått i et par tiår. Etter planene skal saken opp på høstens Kirkemøte.

Det er på denne bakgrunn vi har funnet det naturlig å presentere en del av de aktuelle forberedelsesdokumentene, med innspill fra de impliserte organene. En historisk skisse setter det hele i den større sammenheng.

Dette er ikke økumenikk forstått som mellomkirkelig samarbeid, men som en prosess mellom organer og organisasjoner innen den samme kirke, og den kan være like krevende og spenningsfylt som noen dialog mellom forskjellige konfesjoner.

Selv om det dreier seg om luthersk og norsk økumenikk, åpner dette samarbeidet for videre økumeniske perspektiver. I den aktuelle saken merker man spenningen mellom to forskjellige økumeniske tradisjoner. De fleste norske misjonsselskaper har i sin økumeniske orientering vært skeptisk til Kirkenes Verdensråd (KV) og (ofte) Det Lutherske Verdensforbund (LVF) og hovedsakelig orientert seg i konservativ, evangelikal retning. Dermed har de til en viss grad distansert seg fra kirker som er resultat av norsk misjon, og som har engasjert seg i disse organene. Den norske kirke – ikke minst representert

ved Mellomkirkelig Råd – har på den annen side vært aktiv i en rekke sammenhenger, ikke minst KV og LVF, side om side med de norske «misjonskirkene». Hvilke konsekvenser vil det nye samarbeidet i Norge ha for misjonsselskapenes økumeniske orientering internasjonalt?

De artiklene som er samlet i siste halvdel av tidsskriftet, er blitt til på grunnlag av et seminar arrangert av Missiologisk Forum og Norsk Misjonsråd med temaet «Misjon igår – det samme som i dag?» Her merker man kanskje enda tydeligere hvordan misjonen kan ha utbytte av samtalen med andre kirker. Om det gjelder moderne religionsteologi, forholdet mellom «sendere» og «mottakere» i misjonen, eller forholdet mellom evangelisering, diakoni og politisk engasjement, går skillelinjene på tvers av konfesjonelle forskjeller. Her er det liten tvil om at det trenges både teoretisk refleksjon og strategisk arbeid for å komme videre.

NRT